

en Klassifikation, og at ligesom man i 1856 forhøiede den tarvmæssige Betaling til det Treobbelte, saaledes skulde man nu i 1875 forhøie den med 50 pCt. Man kan naturligvis udville, hvor vanskeligt det er at drage Grænsen mellem disse Klasser, men jeg har en Sætning at stille mod alle disse theoretiske Betragtninger, og det er den praktiske Erfaring, at siden 1810 har der mig vitterligt ikke i Praxis været reist stor Tvivl om, hvorledes man skulde forstaa denne Klassifikation. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det ærede Thing, støttende mig til de Udtalelser, der, som sagt, ved tidligere Leiligheder ere fremkomne fra selve det ærede Thing til Gavn for Jordemødrene.

Hindenburg: Naar den høitærede Justitsminister har anbefalet de forskjellige Meninger, som kunde gjøre sig gjældende om denne Sag, at vise Resignation for at naae, hvad der er Hovedsagen, da skal jeg ganske vist for mit Vedkommende tage mig deraf, idet jeg i ethvert Tilfælde vil kunne stemme for Lovforslaget, idet det for mig er Hovedsagen at opnaa Forbedring i Jordemødrenes Stilling. Dette udelukker imidlertid ikke, at jeg tillader mig at antyde, at man muligvis kunde naae den Hensigt, som ligger til Grund for Loven, paa en noget anden Maade, end der her er bragt i Forslag. Det ærede Medlem (R. Pedersen), som talte umiddelbart før den ærede Justitsminister, udtalte — som det forekommer mig — med Hætte, at medens vi Alle ere enige om Unseligheden af at skaffe Jordemødrene en forbedret Stilling, og vi Alle ere gjennemtrængte af Overbevisningen om Vigtigheden af at skaffe paalidelig Fødselskjalp, saa ophører denne Enighed, naar der bliver Spørgsmaal om, hvorledes den foresøgte Betaling skal tilveiebringes. Det er altsaa dette, der foreligger som det egentlige Hovedspørgsmaal og som et Spørgsmaal, der er af meget betydelig Vigtighed; thi det kan ikke overses, at det først er, naar Jordemødrenes Vilkaar forbedres, at man kan vente nogen tilstrækkelig Tilstrømning af gode Kræfter til denne meget anstrengende og møjsommelige Livsvirksomhed, og dersom en saadan forøget Tilstrømning til Stillingen kunde ventes, vilde derved opnaas et stort Gode og en stor Besparelse, navnlig Formindskelse af Kjørselsbyrden, som vil aftage i samme Forhold, som der ansættes flere Jordemødre. Nu er der den Vanskelighed ved Bestemmelsen af Taxten, at man sætte denne, hvorledes man vil, saa vil der altid kunne komme betydelige Indsigelser derimod, og navnlig gjælder det med Taxtansættelse, hvad der i Spøgesnet gjælder om Seilabs i Estadre, at Estadrens Hurtighed altid bestemmes efter det langsomst seilende Skib. Det er klart, at man ved at sætte en ensartet Taxt altid maa have for Øie ikke at trykke de Personer indenfor Klassen, som ere de ringest stillede. Naar man altsaa sætter een Taxt for Gaardmand og Husmænd med Jord og for jordløse Hus-

mænd, stiller det sig meget naturligt for Forestillingen, at man maa tage Hensyn til de Personer indenfor disse Klasser, som ere de ringest stillede, og sætte Taxten saaledes, at ogsaa disse ville være istand til at yde den. Derved kommer man imidlertid til at begaa en Uretfærdighed med Hensyn til de Betsillede indenfor Klassen, og jeg kan ganske samstemme med det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Masinusen), der udtalte det som noget Urimeligt, at en Godseier efter den bestaaende Lovgivning skulde slippe med en Betaling af 6 Kr. til Jordemoderen. Det er efter min Mening nu ikke nogen afgjørende Indvending herimod at sige, at saaledes vil det faktisk ikke gaa for sig; i Virkeligheden vil en Mand i denne Stilling ved en saadan Leilighed give Mere end det, Loven foreskriver. Thi om end dette for en stor Del vil befindes at være rigtigt, tror jeg desværre, at Erfaringen stadfæster, at naar der findes en Taxt af denne Bessaffenhed, er der altid en stor Mængde Mennesker, som saare vel kunne give, og som burde give Mere end Taxten, men som finde deres Samvittighed fuldstændig beroliget ved at give den tarvmæssige Betaling og lidt Mere. Saaledes virker — som det forekommer mig — den tarvmæssige Betaling til Forurettelse i alle de Tilfælde, hvor i økonomisk Henseende bedre Stillede og ringere Stillede høre til samme Klasse, og da i dette Tilfælde med Hensyn til endel af den Betaling, som naturligen maatte tilkomme Jordemødrene. Men det forekommer mig, at, naar det erkjendes for at være stemmende med Billighed, at den, der befindes sig i gode økonomiske Vilkaar, betaler Mere, end Taxten foreskriver, vil der ikke være Noget iveien for at aabne Jordemødrenes Afgang til i saadanne Tilfælde at faae en højere Betaling end den, Taxten foreskriver. Taxten er her, saaledes som den fremtræder i Lovforslaget, sat som en Minimumstaxt, som Noget, der skal betales; men derved udelukkes jo ikke Muligheden for, at Jordemødrene kunne faae Mere, naar Folks økonomiske Stilling virkelig er dertil. Jeg skjønner ikke, hvad der skulde være iveien for at sige: der tilkommer hende for hendes Virksomhed en passende Betaling hos den Paagjældende, men i det Mindste den Betaling, som Loven fordrer. Naar der bliver aabnet Jordemoderen Afgang til hos virkelig velhavende og formuende Folk at faae en Betaling, som svarer til disses Evne og til den Interesse, som det maa have for dem, at deres Nærmeste og Kjæreste ved denne Leilighed bliver Gjenstand for en omhyggelig Behandling, saa vil man uden Allempe kunne sætte Taxten noget lavere; thi det er efter min Mening, det Farlige ved Taxten, at den bliver benyttet som Middel til at undrage sig naturlige Forpligtelser af Folk, som saare vel havde Naad til at betale Mere end Taxten. Disse saa Bemærkninger vil jeg tillade mig at fremsætte til Overveielse.